

วสนคณจสส นิจ โหติ, โอนนตณ ปวสิตุ น สกกา, พุททา จ นาม เคห ปวสินตา น โอนมิตวา ปวสินติ, เคห หิ ปวสินกาเล มหาปจวี วา เทฐา โอคจติ, เคห วา อุทฺธ คจติ ๑

ก็ อ. เรือนอันเป็นที่อยู่ (ของบุรุษผู้ถึงแล้วซึ่งยากใหญ่) นั้น เป็นเรือนต่ำ ย่อมเป็น, (อันบุคคล) ผู้ไม่ห่อมลงแล้ว ไม่อาจเพื่ออันเข้าไป, จึงอยู่ ชื่อ อ. พระพุทธเจ้า ท. เมื่อเสด็จเข้าไป สู่เรือน ย่อมไม่ทรงห่อมลงเสด็จเข้าไป, เพราะว
อ. แผ่นดินใหญ่ ย่อมลงไป ในภายใต้ หรือ หรือว่า อ. เรือน ย่อมไป ในเบื้องบน ในกาลเป็นที่เสด็จเข้าไป สู่เรือน ๑

อิทฺ เตสํ สุทินนสส ทานสส ผล ๑

(อ. ผล) นี้ เป็นผล แห่งทาน อัน (อันพระพุทธเจ้า ท.) เหล่านั้น ทรงถวายดีแล้ว (ย่อมเป็น) ๑

ปุน นิภขมิตวา คตกาเล สพพํ ปากติกเมว โหติ; ตสฺมา สตถา จิตฺโกว เคห ปวสิตุวา สกเกน ปณติตตาสเน นิสิติ ๑

(อ. วัตถุ) ทั้งปวง เป็นของตั้งอยู่แล้วโดยปกตินั้นเทียว ย่อมเป็น ในกาล (แห่งพระพุทธเจ้า ท. เหล่านั้น) เสด็จออกไปแล้ว อีก, เพราะเหตุนั้น อ. พระศาสดา ผู้ประทับยืนอยู่แล้วเทียว เสด็จเข้าไปแล้ว สู่เรือน ประทับนั่งแล้ว บนอาสนะอันอันทั่ว ลักกะทรงปลูกแล้ว ๑

สตุถริ นิสินเน, ราชา อาห “สมม มหาหุคคต ตยา อมฺหากํ ยาจนฺตานปี สตุถุ ปตฺโต น ทินฺโน, ปสฺสาม ตาว, กิทิโส เต สตุถุ สกกาโร กโตติ ๑

ครั้นเมื่อพระศาสดา ประทับนั่งแล้ว, อ. พระราชา ตรัสแล้ว ว่า “ดูก่อนบุรุษผู้ถึงแล้วซึ่งยากใหญ่ ผู้มีฐานะอันเสมอ
อ. บาทร ของพระศาสดา อันท่าน ไม่ให้แล้ว แก่เรา ท. แม่ผู้ขออยู่, (อ. เรา ท.) จะดู ก่อน, อ. ลักการะ อันเช่นไร อันท่าน กระทำแล้ว เพื่อพระศาสดา” ดังนี้ ๑

อถ สกโก ยาคุตฺตาทินิ วิวริตฺวา ทสฺเสสิ ๑

ครั้งนั้น อ. ท้าวลักกะ ทรงเปิดแล้ว (ซึ่งวัตถุ ท.) มีข้าวต้มและข้าวสวายเป็นต้น ทรงแสดงแล้ว ๑

เตสํ วาสคฺนฺโห สกลนคฺรํ นาเทตฺวา อฏฺฐาลิ ๑

อ. กลิ่นแห่งอันอบ (แห่งวัตถุ ท. มีข้าวต้มและข้าวสวายเป็นต้น) เหล่านั้น ได้ตั้งปกปิดแล้ว ซึ่งพระนครทั้งสิ้น ๑